

finde, at jeg her ser noget vel juridisk og lovmæssigt paa en saadan Klage, man vil maasse finde, at naar man vil se paa den med en Lægmands Blik, er det sagt i Klagen. Jeg tror ikke, at det forholder sig saaledes, thi der foreligger senere i Klagen netop en Bemærkning af Klagerne om, at „under Forhandlingerne ved Valgbestyrrelsens Møde for Valghandlingen opfordrede undertegnede Hans Frandsen udrykkelig Formanden til at forbyde, at en saadan Ublevering af Sedler m. V. fra Valgbordene fandt Sted, men det er os ikke bekendt, at Formanden har foretaget Noget til Forebyggelse deraf.“ Men det er altsaa heller ikke bekendt, at Formanden ikke har foretaget Noget til Forebyggelse deraf, thi det forekommer mig, at det vilde have været paa sin Plads at oplyse det, hvis man vidste det. Det er det, som jeg tror er Klagerens Feil, at de ikke have været tilstrækkelig opmærksomme paa Betydningen af, om der virkelig er fremkommet noget Saadant ved dette Valg eller ikke, de have havt den Opfattelse, at den formelle Forseelse, som efter deres Mening er til Stede, er tilstrækkelig til at begrunde Valgets Forkastelse, hvilket den naturligvis ikke er. Jeg anser det som ikke fremsat lige overfor Thinget, at der er foregaaet noget Saadart, som omtales som det Moment, der gjør det af Betydning, hvem der bliver Listefører og hvem ikke, og selv om det er foregaaet, vil jeg tillade mig at henstille, i hvilket Omfang det kan antages at have havt virkelig Betydning med Hensyn til Valgets Udfald. Jeg skal her forudsætte den Bemærkning, at jeg veed oprigtigt talt ikke, om det er lovligt eller ei, at en Valglistefører bærer sig saaledes ad, men det veed jeg, at jeg finder det ikke passende, jeg finder det urigtigt, naar en Valglistefører eller en Stemmelistefører optræder paa den Maade, der her er omtalt. Jeg veed ikke, om det er lovligt eller ikke lovligt, men det veed jeg, at det er et meget forvindende Moment for et organiseret Parti, saaledes som det selvfølgelig forekommer i en Valgfreds, hvor Kampen altid er saa anspændt som i den, som her omhandles, om det kan faae den Haandsrækning, som her omhandles, eller ikke. Paa ti og tyve andre Maader kan det med Lethed lykkes at faae den Underretning, som de have Brug for, for at faae hidfaldt den Assistance til deres Kandidat, som de ønske. Jeg antager ikke, at det høje Thing vil anse det for paa nogen Maade uberettiget, at de, der føre Listerne ved Valget, give Oplysninger om, hvem der har stemt og hvem ikke, til dem, der spørge om det. Det er Noget, der vistnok forekommer alle Steder, og ubetinget urigtigt vilde det først blive,

naar Oplysningerne blev givne til den ene Side og negete til den anden. Herom er der imidlertid Intet fremsat, det Andet tvivler jeg meget paa er ulovligt, og i ethvert Fald kan dets Indflydelse paa Valget ikke være af nogen saadan Betydning, at der kan være Tale om at udsætte dets Godkjendelse.

Hvad der allermost har overrasket mig ved den Bestemmelse, som Afdelingens Flertal har fattet om at indstille til Thinget Udsættelsen af dette Valgs Godkjendelse, det er, at ved den Betænkning, som blev afgiven den 26de Mai 1879 af et af dette Thing nedsat Udvalg, i hvilket flere af dette Things mest ansete og indflydelsesrige Medlemmer havde Sæde, er det udtrykkelig oplyst — den Gang blev nemlig Valget udsat, og der blev optaget Forhør — af Forhørens Resultat, at flere Listeførere i Slagelse efter Opfordring have meddelt, hvilke Valgere der endnu ikke have stemt, og givet Oplysninger om, hvorvidt bestemte Personer have afgivet deres Stemme, wienhyntlig for at de Paagældende kunde blive opfordrede til at møde og stemme. Dette var oplyst men ikke desto mindre indstillede hele Udvalget, med Undtagelse af det ærede Medlem for Sorø Amt's 2den Valgfreds (Alberti), Valget til Godkjendelse, og hvad mere er, i det Resumé, som Udvalget giver af de Ting, som det havde at anse over ved dette Valg, og som have foranlediget en Udtalelse, som blev vedtaget af Thinget, der nævnes der ikke med et Ord den bestemt fastslaaede Oplysning om det samme Forhold, som nu lægges til Grund for den fremkomne Klage. Jeg kan ikke tænke mig, at det høje Thing den Gang skulde have stillet sig paa den Maade og nu vilde stille sig lige overfor en Klage, som omhandler det samme Faktum, paa en ganske anden Maade, idet jeg ikke ser, at der med Hensyn til Sagens Indflydelse og Betydning foreligger Noget, der er forskjelligt. Jeg veed fuldt vel, at Thinget ikke vil udsætte et Valgs Godkjendelse, uden at der er fuldstændig Nødvendighed derfor; det høje Thing veed selvfølgelig selv, hvor misligt og ubehageligt det er for Valgfredse at være uden Repræsentanter, og det er derfor ogsaa i Naab om, at de Betragtninger, jeg har tilladt mig her at fremsøre, maa kunne have havt nogen Indflydelse paa ærede Medlemmers Overbevisning, at jeg tillader mig at henstille til det høje Thing, at Valgets Godkjendelse ikke udsættes. Hvorvidt Thinget for at fastslaa en bestemt Opfattelse af Valgløvens § 40 kunde finde Anledning til andre Vedtagelser f. Ex. i Henseende til at paalægge Ansvar, forsaavidt man finder, at § 40 er tilfidsat, skal jeg ganske henstille, men jeg haaber, at man vil finde, at til at